

Preguntes i respostes sobre la llei de la llengua de signes catalana que ara està en tràmit al Govern de la Generalitat.

QUÈ ÉS LA LLEI DE LA LLENGUA DE SIGNES?

- **És una llei que regula la llengua de signes catalana, com a llengua:**

On es pot estudiar, quins requisits es necessiten per ser intèrpret, qui fa d'acadèmia per fixar-ne la gramàtica, etc.

A QUÈ OBLIGARÀ LA LLEI DE LA LLENGUA DE SIGNES?

- **La llengua de signes no és ni serà obligatòria per a ningú.**

La llei no fixarà cap obligació d'ús de la llengua de signes; solament regularà el dret d'usar-la per part de les persones signants que vulguin comunicar-se en aquesta llengua.

QUÈ NO ÉS AQUESTA LLEI

- **No és una llei de les persones sordes,**

Simplement és una llei que regularà una llengua usada per moltes persones sordes.

- **No contraposa la llengua de signes catalana a les llengües orals.**

Senzillament, es regula aquesta llengua de la mateixa manera que el català i el castellà, tenen la seva llei que les regula.

- **No estableix cap obligació d'aprenentatge de la llengua de signes per a cap nen o persona sorda.**

La llei regula la llengua i garanteix el dret individual d'aprendre-la i usar-la per part de qui ho vulgui

- **No exclou el coneixement i aprenentatge de les llengües orals, ans al contrari.**

Totes les persones sordes utilitzen i necessiten la llengua oral. Totes les persones sordes, com totes les persones oïdores, tenen el dret i el deure de conèixer i d'utilitzar les llengües orals (el català, el castellà i l'occità a l'Aran). Això ho regulen la Constitució Espanyola i l'Estatut de Catalunya .

PERQUÈ AQUESTA LLEI NO PARLA DE BARRERES DE COMUNICACIÓ, NI DELS MITJANS DE SUPORT A LA COMUNICACIÓ ORAL?

- Perquè aquests temes, que no tenen relació amb la llengua de signes, ja estan al codi d'accessibilitat i a la normativa bàsica estatal**

(La Llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues).

La normativa estatal i la pròpia de la Generalitat en matèria d'accessibilitat regulen ja les condicions de suport a la comunicació de les persones sordes, ja siguin oralistes o signants. En canvi, en relació amb la llengua de signes catalana, el text estatal conté simplement un reconeixement legal de la seva existència però no la regula, ja que explícitament determina la competència de la Generalitat de Catalunya per a fer-ne la regulació legal i reglamentària.

PER QUÈ FA FALTA UNA LLEI DE LLENGUA DE SIGNES CATALANA?

- Perquè és una llengua usada per ciutadans de Catalunya, que encara no té regulació.**

Sense una llei que la reguli és com si fos una llengua "sense papers".

Es calcula que a Catalunya hi ha entre 8000 i 10000 persones sordes signants* i uns 18000 oïdors que la coneixen i utilitzen (igual que hi ha moltes més persones al món que parlen l'anglès que anglesos).

- Perquè l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (art. 50.6) estableix que la llengua de signes catalana ha de ser objecte d'ensenyament, protecció i respecte.**

La primera demostració de protecció i respecte d'aquesta llengua és donar-li una regulació legal com a qualsevol altra llengua.

- Perquè ho recomanen les institucions Europees.**

(Per exemple Recomanació 1598, de 2003 l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa recomana al Comitè de Ministres que encoratgi els Estats membres a reconèixer formalment les llengües de signes del seu territori; formar intèrprets; oferir a les persones sordes la lliure elecció entre ensenyament oral o bilingüe amb llengua de signes, procurar l'ensenyament en llengua de signes a les persones sordes adultes, i incloure formació en relació a la llengua de signes en l'ensenyament general secundari; difondre la llengua de signes des dels programes de televisió i, en general, sensibilitzar la població; promoure obres didàctiques en relació a les seves llengües de signes).

· Perquè ho mana la llei espanyola.

En relació amb la llengua de signes catalana, el text estatal conté simplement un reconeixement legal de la seva existència però no la regula, ja que explícitament determina la competència de la Generalitat de Catalunya per a fer-ne la regulació legal i reglamentària (art. 1).

· Perquè ho va aprovar el Parlament de Catalunya.

El Parlament va aprovar per unanimitat, l'11 d'abril de 2007, la Resolució 32/VIII, que dóna suport explícit al Govern de la Generalitat en la seva iniciativa, feta pública a través del Vicepresident el dia 8 de març de 2007, d'elaborar un projecte de llei de reconeixement i foment de la llengua de signes catalana.

*** Quantes persones sordes hi ha a Catalunya?** Una mica més d'1 de cada mil nens neix amb sordesa. Això suposa que a Catalunya hi ha entre 8000 i 10000 persones sordes de naixement. És una mica més de l'1 per mil perquè les persones sordes tendeixen a agrupar-se a les grans ciutats com Barcelona o Madrid. L'administració catalana té comptabilitzades unes 160.000 persones amb discapacitat auditiva, que en la seva gran majoria han perdut parcial o totalment l'audició al llarg de la seva vida i que tenen una problemàtica diferent dels sords de naixement..

Quantes persones sordes utilitzen la llengua de signes? La gran majoria dels sords de naixement la coneixen i la fan servir. A l'inici de l'escolarització, als 3 anys només el 20% de les famílies a Catalunya demanen que la llengua de signes també estigui a l'educació dels seus fills juntament amb el català i els castellà (només la poden tenir a Barcelona i el Vallès). A llarg de la primària aquest percentatge va augmentant i encara ho fa més a la ESO, on d'una manera o altra, ja sigui en integració, escola especial o com a suport la fan servir més del 60% dels nens i nenes sords. Quan arriben a l'edat adulta són la gran majoria segons tots els estudis que s'han fet.